

Cal Sabater

Sant Pere de Riudebitlles

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer de Vilafranca, 44

Coordenades:

Latitud: 41.44887
Longitud: 1.70468
UTM Est (X): 391803
UTM Nord (Y): 4589398

Classificació

Número de fitxa 08232 - 21
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: POUM 12/05/2012
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 51406CF9819N
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J.M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: ds., 15/05/1999 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de la darrera revisió: dt., 19/01/2021 - 13:00

Descripció

Edifici entre mitgeres de planta baixa i dos pisos, amb teules pintades amb motiu de dent de llop al ràfec. Sembla ser la casa més antiga del carrer de Vilafranca. La façana presenta una porta central amb arc de mig punt de pedra de turó, amb una finestra a cada banda. A la primera planta hi ha dues finestres rectangulars petites i un balcó ampitador, a la dreta de la vertical de la porta. A la segona planta hi ha dues obertures quadrangulars, segurament per a usos agrícoles.

Observacions:

Cal Sabater era, al costat d'altres cases antigues de l'antic carrer de Vilafranca, la més antiga del carrer. Fins fa pocs anys, moltes cases del carrer encara pagaven el cens cada any al Sr. Sabaté i als seus hereus (HISTÒRIA, 1995).

Història

Als seus terrenys , situats al lloc de la antiga carretera de Vilafranca, molt allunyat del nucli antic, es van construir a banda i banda de la carretera moltes cases a la segona meitat del segle XVIII. Els habitants d'aquestes havien de pagar un cens anyal a la casa de Sabaté en concepte de "lloguer" del solar. Aquest cens s'ha mantingut d'una manera gairebé simbòlica fins ben entrat aquest segle. Francesc Sabaté tenia una bòbila junt al seu pare, pels volts del 1900, a la banda oest del Pont Nou. Encara avui es poden veure restes de les construccions. En aquell lloc trobaven l'argila (amb sauló, poc lligada, que no contreia tant i, a més a més, aïllant) i l'aigua que passava pel rec de Dalt. Quan el Francesc Sabaté va morir, la bòbila fou llogada durant un temps i després se'n féu càrrec el Josep Borràs i el Magí Cabestany, els quals construïren la bòbila actual.

Bibliografia

AAVV (1991) Oficis i professions a Sant Pere (finals s. XIX i s. XX). Programa de Festa Major de Sant Pere de Riudebitlles. HISTÒRIA (1995). Història gràfica de St. Pere. Programa de Festa Major de 1995.

